

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Jeg har en Resolution foran mig, den har 200—300 Underskrifter, og heri kræver man en lang Række Ting, som det kunde være evig dejligt at faa. Det drejer sig om større Tildeling af Smør og Fedt. Jeg har en anden Resolution, hvori der staar, at vi kræver mere Kød. Danmark faar dobbelt saa meget Kød pr. Person som Norge, for at sætte det lavt, sandsynligvis ogsaa dobbelt saa meget som England, ogsaa for at sætte det lavt. Jeg tror ikke, man i Norge og England hver fjortende Dag ser et Æg. Men som Følge af, at det naturligvis er noget vanskeligt at foretage en rigtig Fordeling, og som Følge af, at Ordningen med Hensyn til Kødets Fordeling — og her tænkes navnlig paa de store Byer — ikke er god, var det min Mening, at jeg vilde sætte de vedkommende Parter ind i et Forsøg paa at lave, hvad vi kalder en tilbunds-gaaende Kødrationering. Jeg har efter ringe Evne slidt med denne Sag i Maaneder. Jeg kan ikke komme længere ud fra de Argumenter, som er brugt over for mig, og som jeg respekterer, end til det, som jeg nu er ved at sætte i Gang, og som jeg i min Fremsættelsestale for en Uges Tid siden har omtalt i Hovedpunkterne.

Jeg henstiller, at man fra alle Sider indtil videre giver den Beslutning, som jeg har taget paa dette Omraade, fair play og saa skælder ud, hvis den ikke virker rigtigt. Jeg er saa meget som nogen Modstander af, at vi skal have flere vanskelige Opgaver for det offentlige med Kontorhold og Kontrolører og Cirkulærer og Tryksager o. s. v., o. s. v., men ud fra den stærke Argumentation, som jeg personligt kan acceptere, for at der er Huller i den nuværende Ordning, er jeg gaaet med til det, som jeg nu er gaaet med til. Dertil tror jeg at have faaet Sagskundskabens Billigelse, ja, Forslaget er kommet fra sagkyndig Side. Hvis man ikke vil lave Grin med det hele, saaledes at alt helt ødelægges — det har man jo Lov til, saa bliver det i alt Fald værre —, henstiller jeg, at alle Parter, der har noget at sige paa dette Omraade, og som øver Myndighed, indtil det har vist sig, at Ordningen ikke er forsvarlig og ikke dækker det, man har tænkt sig, medarbejder paa, at vi faar det bedst mulige ud af det. Jeg har ikke forlods opgivet, at Ordningen stort set vil komme til at virke betydelig bedre end den nuværende, som selvfølgelig virker ovenud daarligt. Man hører jo, at Slagteren lukker en Gang imellem, han lukker om Tirsdagen eller hvornaar det nu er. Jeg kan dog oplyse her, at vort Forbrug i Danmark af

Kød og Flæsk er gaaet ned med kun 3 pCt. siden 1935—39. Ja, mon det er en Landsulykke, naar man ved, at man sulter i væsentlige Dele af Europa og ogsaa i den øvrige Verden.

Forbruget er altsaa gaaet ned med 3 pCt., og nu er det selvfølgelig Ministeriets Haab, og jeg tror ogsaa alle ansvarsbevidste Partiers Haab, at vi kan komme af med noget mere til dem, der vil betale en god Pris derfor, for derfor at faa andre Varer ind til Landet. Større end her nævnt er Nedsækningen paa dette Omraade altsaa ikke til denne Dag, og derfor tror jeg nok, der er noget Hysteri med i Spillet, naar man taler saa nedsettende om en Nedsækning paa dette Omraade. Jeg har hørt for ganske nylig, at nu skulde vi nedskæres med 30 pCt. Der er intet besluttet, men hvis den Ordning, som man vistnok i disse Dage er ved at vedtage med Hensyn til Kødeksporten til England, kommer til at træde i Kraft og gaar til Bunds, er det klart, at saa bliver der frataget det danske Marked noget. Det synes jeg vi skulde prøve paa at tage med godt Humør. Vi har jo her i Danmark ernæringsmæssigt mere at være glade for end at være kedede af.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at det, jeg gjorde ved Fremsættelsen af Lovforslaget, var, at jeg nærmest omtalte nogle af vore Forsyningsproblemer, og det er rigtigt. Det gjorde jeg, fordi jeg mente, det var naturligt, at den høje Rigsdag fik lidt Oplysninger, og jeg mente ogsaa, det kunde være bekvemt, at jeg gav disse, saaledes at hvis den Forespørgsel, der var stillet, kom til Debat, havde jeg forlods givet nogle Oplysninger, saa at der var en vis Baggrund for Debatten; jeg forstaar nu, at Forespørgselen er taget tilbage, men vi taler jo dog altsaa om disse Ting ved denne Behandling.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i, og det har jeg allerede sagt een Gang her i Dag, at en Lovgivning om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler og Hjemtagningspligt for udenlandsk Valuta er det nødvendigt fortsat at have. I øvrigt vil jeg sige, at den Dag, der er Varer nok, Tilbud nok, vil jeg være at finde i første Række blandt dem, der ønsker Ophævelse af de flest mulige af de Foranstaltninger, vi nu har. Kan Danmark over for andre komme med virkningsfulde Forestillinger om, at nu maa vi bort fra de Former for Statshandel, som blev indført i Landene i Aarene fra 1930—31 og indtil Krigen, saa